

I Faderens, Sønnens og Helligåndens navn - Amen!

Jeg glæder mig i denne Tid;
nu falder Julesneen hvid,
og saa maa Julen komme!
Min Faer hver Dag i Byen gaar,
og naar han kommer hjem, jeg staar
og ser hans store Lomme.

Ja! Sådant lyder, som det vil være bekendt for mange af jer, indledningen til Peters jul. Dette lange digt på 44 vers er skrevet af Johan Krohn og kan således have haft en særdeles tæt tilknytning til vores egn. Men lad det nu ligge, for det vigtigste er dét verset i grunden handler om - nemlig om forventningens glæde. Peters pirrende glæde i forventningen om den juleaften, der venter forude.

I mange familier er det vigtigt at være ekstra hemmelighedsfulde her i december. Træder vi ind gennem døren med indkøbsposen i hånden, sikrer vi os at børnene har deres opmærksomhed stift rettet mod posen og gerne de store lommer og dermed på, hvad der gemmer sig - du må endelig ikke kigge, men din nysgerrighed må gerne blive skærpet, så du er ekstra spændt på, hvad juleaften vil bringe.

Forventningens skrue får lige et ekstra vrid, **for vi véd vel alle, at forventningens glæde er den allerstørste** - eller er den?

For forventningerne kan ofte også skrues lidt for højt op - så højt op, at vi jo inderst inde godt er klar over, at det vil være ganske umuligt at leve op til dem, når tiden så endelig kommer.

Men det gælder for alt i verden om at holde den polerede overflade intakt, så børnene i hvert fald ikke bemærker, hvad der måske gemmer sig nedenunder.

For desværre ledsages glæden så ofte af frygten for, at man kan skuffes. Ja! nogen gange kan forventningerne oven i købet være pisket op i så urealistiske højder, at de næsten kun kan kalde på skuffelser, når juleaften oprinder.

For julen er jo børnenes fest og deres forventnings glæde er der intet galt med, men for os voksne kan det være så som så med forventningens glæde.

Mange af os drømmer os sikkert tilbage til barndommens jul - tilbage til den tid, hvor man virkelig kunne mærke forventningens glæde boble og jeg tror det den almindelige opfattelse, at den uforbeholdne forventningens glæde desværre kun er forbeholdt børn og andre barnlige sjæle.

For i den virkelige verden kan juleglæden så nemt blive hjemløs pga. dødsfald, sygdom, skilsmisse, familiestridigheder eller måske bare almindelig skuffelse over livet.

Forventningernes helt store problem er, at man på en måde har foregribet begivenhederne - Det skal være således og bliver det ikke dét, er noget gået galt - eventuelle

overraskelser må være henvist til afdelingen for fejl og mangler.

Men! **måske er forventningens glæde i virkeligheden ikke den største** - måske er glæden allerstørst netop dér, hvor ikke alt gik efter planen - lige dér hvor overraskelsens glæde pludselig kan indfinde sig?

Lige dér, hvor man næsten havde opgivet håbet og så alligevel fik alt det hele og mere til.

I mørket, hvor håbet synes ude - lige dér kom lyset pludseligt.

Lige dér, hvor alle mine svigt måske blev mødt med tilgivelse.

Lige dér, hvor kærligheden mod et andet menneske alligevel på trods af det umulige blev gengældt.

Lige dér, hvor man troede, at nu var alt ude, men hvor man pludselig så andre muligheder spire frem på ny.

Lige dér, hvor forventningerne var allermindst - der blev glæden alligevel allerstørst.

Netop i slutningen af Herodes' regeringstid var forventningerne skruet voldsomt op. Efter års undertrykkelse nærrede de fleste en forventning om, at

tyranniet snart ville ophøre, og at tiden var inde til, at en Frelser endelig ville vise sig.

Og det skete i de dage, men det skete på en helt anden måde end nogen havde fantasi til at forestille sig.

Gud lod ikke sin søn føde ind i rigdom og magt, hvor han var bestemt til at sidde højt på tronen, mens tilbederne stod i kø for at danne ring omkring ham.

Gud lod sig i stedet føde under de mest ringe og fornedrede forhold - målt efter vores normale målestok.

Men måske var det netop for at åbne vore øjne for at magt, rigdom og vore besiddelser kun kan være en slags surrogat glæder - måske var det netop derfor, at han blev født et ydmygt sted midt under kejser Augustus' storslåede ambition om at indføre et folkeregister.

Sådan havde ingen forventet, at hærskarers Herre ville gøre sin entre, når han kom for at frelse verden.

For selvom vi kender Marias lovsang er det svært at forestille sig, at Maria ligefrem skulle have jublet af glæde.

Gravid uden for ægteskabet med de problemer, som det med garanti har medført i et oldtidsamfund

- en lang rejse på æselryg

og så når hun endelig kom frem beskeden om, at der ikke var plads i herberget

og så blive henvist til at holde fødestue i en stald.

Og hvad med hyrderne? Heller ikke de havde formodentlig store forventninger, mens de gik i mørket og vogtede deres hjord - og se! Da skete miraklet - Pludselig stod englen foran dem og sagde:

»Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.«

Lad vores juleønske være, at englen også vil vise sig for os, når vi står i det vintermørke, der råder her omkring solhverv, mens vi stadig står og stirrer ind i coronaens mørke og lad os forstå, at selvom det ikke altid går som forventet, kan miraklet vise sig og pludselig kan den helt store glæde folde sig ud og være vores gæst i dag, selvom vi blev snydt for forventningens lille glæde.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed.

Rigtig glædelig jul til jer alle! - Amen!